

Nr 95.

Af herr **Ericsson** i Ofvanmyra, om ändrad lydelse af 60 § lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Inom Riksdagen hafva landtmännen länge sträfvat för att åstadkomma en jämnare och rättvisare fördelning af väghållningsbördan. Man har tänkt sig kunna ernå ett sådant resultat genom att staten i högre grad än nu är förhållandet bidroge till vägunderhållskostnaden. Härvid har framhållits, att de allmänna vägarne på landet äro till sin natur af den beskaffenhet, att deras anläggning och underhåll böra i hög grad intressera staten i dess helhet; och otvifvelaktigt gagna de allmänna vägarna på landet riket fullt lika mycket som de lokala orterna, genom hvilka de äro dragna, hvadan staten således borde rent af vara skyldig att i större utsträckning än nu är förhållandet deltaga i underhållsskyldigheten. När det gäller omläggning af gamla eller anläggning af nya vägar, intar också staten en sådan ställning, som står i full öfverensstämmelse med en liknande åskådning, enär staten då i allmänhet lämnar bidrag intill två tredjedelar af den beräknade kostnaden därför. Men genom att staten åtog sig ett större bidrag till vägunderhållskostnaden skulle icke blott en lättnad i den i allmänhet dryga väghållningsbördan vederfaras samtliga väghållningsskyldige, utan därigenom skulle också en större och rättvisare utjämning af bördan de olika orterna emellan vinnas.

Såväl 1905 års särskilda utskott, som inom Riksdagen tillsattes för behandling af då föreslagna ändringar i väglagen, som jordbruksutskottet vid sistförflutne riksdag förordade också en ökning af ifrågasvarande bidrag, men frågan föll till följd af Första kammarens motstånd.

För att i någon mån ernå här ofvan antydda syfte borde det nu utgående bidraget åtminstone fördubblas; jag tillåter mig alltså vördsamt föreslå,

att Riksdagen må för sin del besluta, att § 60 i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, sådant detta lagrum lyder enligt lagen den 13 september 1907, skall erhålla följande ändrade lydelse att träda i kraft den 1 januari 1912:

»Af uppskattade kostnaden för underhållet af allmän väg, bro och färja lämnas tre tiondelar af statsmedel. Därutöfver må väghållningsdistrikt, som äro med väghållning synnerligt betungade, kunna efter Kungl. Majt:s pröfning af staten erhålla särskildt understöd, i den mån medel, som för sådant ändamål må vara anslagna, därtill lämna tillgång.

Statsbidraget — — — — — till lika andel för enhvar af dem.» (Lika som nu.)

Stockholm den 26 januari 1911.

Ollas A. Ericsson.

Nr 96.

Af herr **Ericsson** i Ofvanmyra, *om höjning af förslagsanslaget för bidrag till vägunderhållet på landet.*

Under hänvisning till min förut afgifna motion angående ändring af § 60 i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen må höja det i riksstaten under nionde hufvudtiteln uppförda ordinarie förslagsanslaget till bidrag till vägunderhållet på landet, nu 1,150,000 kronor, med 1,150,000 kronor till 2,300,000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1911.

Ollas A. Ericsson.